

צהלה - שכונה מעבר לירקון

בת-שבע ברון

דצמבר, 2007

צהלה נבנתה כשכונה לאנשי צבא קבע. המשפחות יכלו לבחור את סוג הבית. אנחנו נרשמנו לבית עם שני חדרים יצוק עם גג שטוח. בתוכנית הבנייה נקרא סוג זה K, ואנחנו התלוצצנו שזה מסמל קבצנים – זה היה הבית הקטן. לכל סוג בית היתה הגרלה ואנחנו זכינו בבית ברח' הדר יוסף 402 (כך נקראה אז השכונה). הבית היה במרכז מאחורי צריף הקבלנים, ובחצר היה בור סיד גדול ששימש לבניית כל בתי השכונה.

ב – 20.9.1951 נכנסנו לביתנו החדש. השכונה הייתה עדיין בבנייה ואנחנו היינו המשפחה השנייה שהתאכלסה בה. המשפחה הראשונה גרה ברחוב סביון של היום. לא היו כבישים או מדרכות והקשר עם תל אביב היה דרך רמת החייל ורמת גן. בחורף גשר הירקון היה מוצף והשכונה הייתה מנותקת.

כאשר הגיעו לשכונה עוד משפחות מיד נוצר קשרי ידידות בין ההורים, ובין הילדים. לאחת המשפחות השכנות ברחוב ברק של היום הביאו מתנה דגים. הם עברו בין השכנים לראות אולי יש למישהו מקרר לאחסון הדגים. לנו היה כבר מקרר חשמלי והם מאד שמחו שיכלו לאחסן את הדגים אצלנו. מאותו יום הפכנו אני ואותה שכנה לחברות טובות מאד, ולמרות שלאחר מות בעלה עברה חברתי לקבוץ אנחנו בקשר אמיץ גם היום.

אבי היה גם הוא איש צבא הקבע ולכן גם הורי נרשמו לצהלה הם זכו בבית בהדר יוסף מס' 406, ונכנסו אליו מאוחר יותר בשלב ב'.

גדרות לא היו בין הבתים והילדים נהגו לעבור בין החצרות. רק בשלב מאוחר יותר נשתלו שיחים כגדר חיה או נבנו גדרות נמוכות. כמובן שלא היו סורגים או אזעקה בבית והדלתות והחלונות היו תמיד פתוחים ללא נעילה. מכיוון שכל המשפחות היו אנשי צבא קבע הרי החנות השכונתית היתה שקם, והקניה נעשתה עם תלושי השקם ותלושי המזון של הצנע. השקם עמד כמובן במקום שהיום עומד השופרסל מול ביתנו.

לנו היה מאד כף שההורים עם אחי הקטן גם הם גרו בצהלה ויכולנו להיות אצלם מתי שרצינו.

היום פני השכונה השתנו ללא הכר לטובה וגם לרעה: יש בריכה, מועדון, מרכז נוער, בית ספר בנוי ומרכז קניות. הרחובות רחבים עם מדרכות וצמחייה אך ליד ביתנו לא תמיד יש חניה. מצד שני הבתים נעולים עם אזעקה, וגם התושבים כבר לא כולם מכירים האחד את השני והאינטימיות של פעם נעלמה.

בת שבע ברון

רח' צהל 72